

komme ud over dette, for at faa Sagerne paa den ene og den anden Maade bragte i Orden.

Blandt de Tal, som den højtærede Minister opstiller, naar der skal nævnes, hvad der skal bruges ud over, hvad der er bevilget paa Finansloven, hvilket er 10—11 Mill. Kr., er der en Post paa 3 Mill. Kr. til Renter paa Tillægsbevillingsloven. Det er i og for sig — det være sagt i Forbigaaende — en underlig Post at have netop paa Tillægsbevillingsloven, det er underligt, at man ikke finder denne Post paa den ordinære Finanslov. Ser man paa det sidst aflagte Statsregnskab, det, som er afsluttet den 31. Marts 1911, vil man se paa Status, at vor udenlandske Gæld var 254 Mill. Kr. Ser man derefter i Anmærkningerne til § 23 paa den nu vedtagne Finanslov for Aaret 1912—13, vil man der finde følgende: Efter de i Finansaaret 1911—12 foregaaede Forandringer vil den udenlandske Statsgæld den 1. April 1912 være 201 Mill. Kr. Hvis en fremmed saa dette, vilde han sige: Det er en glimrende Status, det ser tiltalende ud; ifølge de Forandringer, der ere skete i det svundne Aar, har Danmark afbetalt ikke mindre end 53 Mill. Kr. paa sin Statsgæld. Men saaledes er det desværre ikke, det ser kun saaledes ud, fordi man bruger en mærkelig Form for Budgettet. Paa Forslaget til Finansloven optager man kun Renterne af den faste Gæld, hvoriimod man paa Tillægsbevillingsloven, altsaa først senere, kommer med de Renter, som betales i Form af Diskonto af vore Veksler. Jeg siger kun dette, fordi det er noget vildledende, naar man vil beskæftige sig med disse Ting, og skal lede efter det, og det er vildledende for fremmede, som ikke kende Forholdet med Hensyn til Tillægsbevillingsloven; men i alle Tilfælde er Tallet der, og det er et stort Tal. Jeg vilde ønske, at man kunde naa dertil, at den højtærede Finansminister til sin Tid, naar vi skulle beskæftige os med Laaneforholdene, kom med et Forslag, der ikke sagde: Vi skulle laane 90 eller 100 Millioner i fast Statslaan, men som sagde: Jeg vil foreslaa, at vi optage 60 Millioner — eller en lignende Sum — som fast Statslaan, Resten fremdeles som Veksellaan; og dem paalægge vi os selv i

de kommende 5 Aar at bringe ud af Verden. Gøre vi det, og ville vi samtidig bringe Kassebeholdningens Midler og Reserverfondens Midler i Orden, ville vi faa en virkelig smuk finansiel Stilling. At det kan gøres, nærer jeg ikke Tvivl om, naar man vil det, men dertil skulde der altsaa nogle flere Penge, og det synes jeg, vi kunne faa. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) antydede de voksende Indtægter, som vi haabe paa, og naar man saa ellers bevilger Skattelove, ville Midlerne være der. Mine Meningsfæller og jeg ville i og for sig ikke være bange for at bevilge rigelige Midler, vi høre ikke til dem, der ere bange for, at der er mange Penge i Statskassen. Hvad vi ere bange for, og jeg kan sige, hvad vi have Grund til at være bange for, er, at det vil gaa Rigsdagen, som det ulykkeligvis er gaaet i den sidste Tid, nemlig som en Mand, der ikke kan taale at have Penge paa Lommen uden at mene, at hvad han har, skal han bruge. Hvis vi altsaa skulle gaa med til, at der tilvejebragtes rigeligere Midler end dem, Højre ville tilvejebringe, maatte vi betinge os, hvad det 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) forleden Dag sagde, at der blev holdt til Raade dermed, og ikke alene dette, men at det virkelig blev vedtaget, hvorledes disse Midler skulle bruges. Vi ville saa udtale vor Villighed til at arbejde med paa, at Landets Pengesager virkelig komme i en god Orden. Jeg vil haabe, at man fra alle Sider vil se saaledes paa dette, og at man vil erkende, at vi have haft en Periode, hvor det er gaaet for stærkt frem.

Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) søgte at trøste os med at sige, at den Stigning, der har været i de personlige Skatter her i Danmark, egentlig ikke er meget større, end den har været andre Steder, og det ærede Medlem pegede her paa Norge og Sverige. Ja, Tallene ere naturligvis rigtige nok, men hvis jeg ikke hørte fejl, saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at den Stigning i Udlandet, som han havde foretaget Sammenligningen med, begyndte i 1890. Men det gør jo rigtignok en Forskel. Jeg havde Lejlighed til ved første Behandling her i nogle korte historiske Bemærkninger om Indkomst- og Formueskatten herhjemme netop at forklare,